

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilise-Grup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilise-Grup” împotriva Companiei de Asigurări „Acord Grup” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Broker de Asigurare-Reasigurare „Blajco Asist” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților și a dobânzilor de întârziere, repararea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilise-Grup” și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 13 aprilie 2016, SRL „Ilise-Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva CA „Acord Grup” SA, intervenient accesoriu BAR „Blajco Asist” SRL cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalităților și a dobânzilor de întârziere, repararea prejudiciului material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 12 februarie 2015 între CA „Acord Grup ” SA, SRL „Ilise-Grup” SRL, „MAIB-Leasing” SA și BAR „Blajco Asist” SRL a fost perfectat contractul de asigurare facultativă auto-casco nr.02.04.040/15, cu eliberarea poliței de asigurare nr. 02.04.040/15, prin care a fost asigurat autovehiculul de model „Toyota Land Cruiser Prado GX”, anul producerii 2008, n/î xxxx, contra mai multor riscuri, inclusiv și riscul contra prejudiciilor ca rezultat al accidentelor de circulație și ca rezultat a acțiunilor ilegale a terțelor persoane, aspect prevăzut în pct. 3.1 din contract.

Reclamanta a relatat că, la data semnării contractului în calitate de beneficiar al contractului intervenea „MAIB-Leasing” SA, la moment proprietar al autovehiculului asigurat este SRL „Ilise-Grup”, cu toate drepturile ce rezidă din contractul menționat.

A susținut că, la 27 ianuarie 2016 de către persoane necunoscute au fost deteriorate ambele uși laterale din partea stângă a autovehiculului asigurat, caz documentat de către Inspectoratul de poliție Buiucani.

La fel, la autoturismul în cauză a fost deteriorată bara de protecție față, aspecte despre care societatea pârâtă a fost informată.

Societatea a menționat că, a declarat cazul produs la CA „Acord Grup” SA, care a pornit dosarul de daune pe cazul sus-descriș.

În acest sens, SRL „Ilise-Grup” a explicat că, în cadrul regularizării dosarului de daune compania de asigurări a îndreptat-o să repare autovehiculul la autoservice SRL „Iusauto”, care de fapt este un garaj.

Societatea a subliniat că, nefiind de acord cu condițiile impuse de pârâtă, a solicitat revizuirea unității de specialitate, atunci de comun acord au convenit ca autoturismul, să fie reparat la unitatea SRL „Autotextal”.

SRL „Ilise-Grup” a concretizat că, neluând în considerare că autovehiculul este de o clasă superioară, societatea pârâtă a propus repararea automobilului la SRL „Autotextal” care are prețuri medii pe piața Republicii Moldova.

Astfel, la 16 februarie 2016 autovehiculul de marca „Toyota Land Cruiser Prado GX”, a fost dus la unitatea respectivă, iar la 22 februarie 2016 automobilul fusese reparat, însă dat fiind faptul că, societatea pârâtă și unitatea de specialitate care a efectuat repararea mijlocului de transport nu au ajuns la un numitor comun asupra sumei care urma a fi achitată pentru materiale și manopera efectiv suportată, SRL „Autotextal” a refuzat la 22 februarie 2016 să-i elibereze autoturismul.

A indicat reclamantul că, autoturismul menționat este unul de serviciu și fiecare zi de reținere a acestuia reprezintă pierderi financiare, fiind nevoit să i-a în locațiune pentru perioada soluționării litigiului un alt autoturism de model „Dacia Logan” la un preț de 500 de lei pentru fiecare zi, aspect dovedit și prin contractul de locațiune din 22 februarie 2016, actul de arendă și factura fiscală privind achitarea sumei de 5 000 de lei achitată pentru 10 zile de locațiune.

Reclamanta a menționat că, din motiv, că pârâta nu a purces la soluționarea amiabilă a litigiului și nu a dorit achitarea sumelor suportate în legătură cu reparația autoturismului, societatea a fost nevoită să achite din mijloace financiare proprii suma solicitată pentru reparație în mărime de 12 180 de lei.

La 20 februarie 2017 în cadrul ședinței de judecată reclamantul, SRL „Ilise-Grup”, a depus o cerere suplimentară de concretizare a obiectului acțiunii, majorând cuantumul pretențiilor și concretizând solicitările depuse în acțiunea inițială, solicitând încasarea penalității în mărime de 0,1% în baza art. 6 alin. (6) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006, pentru fiecare zi de neplată a îndemnizației de asigurare (pentru 180 de zile, reieșind din prevederile art. 268 lit. a) Cod civil) în sumă de 2 192,4 de lei, dobânda de întârziere stabilită la art. 585, 619 Cod civil pentru fiecare zi (354 zile) în sumă de 2 422, 99 de lei, taxa de stat în mărime de 510 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei. (f.d.115-128)

SRL „Ilise-Grup” a solicitat prin cererea inițială și cererea de concretizare a cerințelor, încasarea de la CA „Acord Grup” în beneficiul său a sumei de 12 180 de lei cu titlu de pagubă materială ca urmare a producerii cazului asigurat, a sumei de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, ca urmare a neexecutării obligațiilor asumate, a penalităților în sumă de 2 192,40 de lei, a dobânzilor de întârziere în

sumă de 2 422,99 de lei, cheltuielile de judecare a cauzei în mărime de 510 de lei cu titlu de taxă de stat și 10 000 de lei cu titlu de asistență juridică.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Central, a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Ilise-Grup”. S-a încasat de la CA „Acord Grup” SA în beneficiul SRL „Ilise-Grup” suma de 3 924,85 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare; suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat; suma de 1 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în total suma de 5 042, 60 de lei. În rest cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 25 iulie 2017, SRL „Ilise-Grup” a declarat apel nemotivat, iar la 2 noiembrie 2017 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Central.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Ilise-Grup” și a fost menținută hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a reflectat că, la caz, prezintă relevanță dispoziția pct. 7.1 din contractul din 12 februarie 2015, care prevede, că determinarea mărimii pagubei și stabilirea sumei despăgubirii de asigurare este efectuată de către asigurător, în baza actului de examinare a mijlocului de transport auto deteriorat și a procesului-verbal de constatare a daunei.

În speță, conform raportului de evaluare a pagubei nr. 594/03A din 10 martie 2016, efectuat de evaluatorul independent SRL „Exauto Plus”, valoarea pagubei cauzate automobilului de model „Toyota Land Cruiser Prado GX” cu n/î xxxx, constituie suma de 3 924, 85 de lei.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a considerat legală și întemeiată hotărârea primei instanțe, iar argumentele invocate de apelantă nefondate, acestea fiind o reiterare a celor invocate în prima instanță, care le-a cercetat minuțios și apreciat corect.

La 22 iunie 2018, SRL „Ilise-Grup” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Reiterând motivele de fapt și de drept invocate în fazele procedurale anterioare, recurenta în cererea de recurs și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerând că instanțele ierarhic inferioare la emiterea deciziilor sale au apreciat eronat circumstanțele de fapt ale cauzei, considerent din care decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt pasibile de a fi casate integral și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea depusă de SRL „Ilise-Grup” să fie admisă integral.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea depusă, să fie admisă integral.

Prin referința din 8 noiembrie 2018, CA „Acord Grup” SA a solicitat declararea cererii de recurs ca inadmisibilă, considerând că aceasta este neîntemeiată deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 martie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 26 aprilie 2018. (f.d. 212)

Astfel, recursul declarat la 22 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Ilise-Grup” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Ilise-Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Ilise-Grup”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Ilise-Grup”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva